

קול קורא

גיליון 18

ספטמבר 2020, אלול ה'תש"ף

קוראים יקרים

"מוטיב על נס" הוא כתב עת המעלה על נס בכל גיליון ספר אחד של יוצר אחד. כל גיליון כולל מספר יצירות הלקוחות מהספר הנבחר במטרה לעודד את החשיפה של היצירות לקוראים. והפעם...

קול קורא – דף הפייסבוק "קולות קוראים לכתובה"

דף הפייסבוק "קולות קוראים לכתובה" מרכז קריאות מרחבי הרשת – לפרסום בכתבי עת, לתחרויות כתיבה, לערבי הקראה ולתוכניות חונכות (residencies), וכן להגשת מועמדות לפרסים ולמענקים שנועדו לקדם את היצירה הכתובה בארץ ולהעשירה. בשנה שחלפה מאז הקמת הדף פורסמו בו מאות קריאות לטקסטים, ולעוקבי הצטרפו אלפי כותבות וכותבים. הדף מציג את עושר ההזדמנויות ומעודד יצירה. יש השואבים ממנו השראה לכתובה או דולים ממנו רעיונות, יש המגישים לגופים המפרסמים את הטקסטים שכתבו זוכים לקהל קוראים נרחב, ויש הנחשפים דרך הדף לכותבים אחרים ולפלטפורמות חדשות, שלא הכירו קודם.

הגיליון "קול קורא" פורסם בתאריך 26 באוגוסט, לציון שנת הפעילות של הדף, ומפורסמות בו 25 יצירות העוסקות בקריאה לגווייה, בכיסופים, ברצון עז, בזעקת כאב, בקריאת האשמה ובהנעה לפעולה.

טלי בלייכר, מנהלת הדף "קולות קוראים לכתובה" ועורכת הגיליון קול קורא, היא עורכת לשון כעשר שנים, בעלת תואר ראשון בתיאטרון ותואר שני בלשון מאוניברסיטת תל אביב, וכיום סטודנטית לתואר שני בספרות באוניברסיטת בן-גוריון בנגב.

קריאה מנהה!

גיליון 18

ספטמבר 2020, אלול ה'תש"ף

מתוך **אפשר לחשוב** אילנית שרף ויגודסקי (עמ' 41)

שָׁאֵם לֹא תִפְתַּח אֶת הַמְּבִיפָה לְקֹרֵא אֶת הָעֵלוֹן בְּעֵינָיו עַד תִּמּוּ
בְּטָרָם תִּשְׁתַּמֵּשׁ בְּתִרוּפָה הִיא תִחְרִישׁ אוֹתְךָ

שֶׁקָּרִישׁ יִכּוֹל לְחַדֵּר לְעוֹרֵק הָרִשְׁתִּית לְהִתְהוֹלֵל
לְהִשְׁתוֹלֵל כְּסוּפָה לְעִיר אוֹתְךָ

ק
ו
ל

ק
ו
ל
ר
צ

גיליון 18

ספטמבר 2020, אלול ה'תש"ף

מתוך בממלכה הרכה ליאת דרור (עמ' 45)

אָנִי מוֹתַחַת גְּפִים
מְלֶאכֶת שְׁלֵג
בְּשִׁכְבֹּת פִּילוֹטוֹפ
"שׁוֹטֵי עַל גְּלֵי הָאֶלְפָּא"
קוֹרֵא בִּי קוֹל רְגוּעַ
"יֵשׁ לָךְ גֵּב חֲזָק".

קוֹל דְּרֹר

קוֹל דְּרֹר
עֲצָא

גיליון 18

ספטמבר 2020, אלול ה'תש"ף

מתוך אי־רגל רון סגל (עמ' 24)

נתקלתי בו בביקור בשכונת ילדותי, שכבר עשרים שנה, מאז שעזבתי, כף רגלי לא דרכה בה. הוא ישב בכיסא הגלגלים שלו בכניסה לבית קפה שעמד במקומה של המכולת של שטרן. בועה של אדם, לכאורה ללא רגליים כלל, מה שגרם לו להיראות כמו צעצועי "נחום-תקום" האלה לילדים; ליצן על כדור שלא משנה כמה תדחוף לעולם לא ייפול. החלק התחתון של גופו היה כה עגול, שרוולי המכנסיים כה ריקים, שהייתי חייב לתהות אם הוא אכן, מה שנקרא, חצי גבר.

אני מודה: התיאור אכזרי, אך כל עידון יפגע באמינות הסיפור, וזה דבר חשוב. במיוחד כשהסיפור אמיתי.

הוא היה לבוש היטב, מעיל חורף חם וחולצה מחויטת, והיה גם מגולח למשעי. בדש מעילו נעץ סיכה ממלחמת העצמאות, אולי מששת הימים. את ידו השמאלית הושיט לפנים, כף ידו קעורה מעט, ולתוכה יכולת להפיל מטבע. לרגע לא הייתי בטוח אם הוא אורב ללקוחות הנכנסים ויוצאים מבית הקפה או שמא הוא בעצמו לקוח מכובד שזה עתה סיים לסעוד, שמא הוא רק ממתין בחוץ לאשתו ארוכת הרגליים, המפדרת את אפה בשירותים. ואולי היה סתם גבר שישב שם כך, ללא רגליים, שכן לוֹ היו לוֹ ודאי שלא הייתי מבחין בו.

גיליון 18

ספטמבר 2020, אלול ה'תש"ף

מתוך רעש מעבר לקיר אווה טל גליקמן (עמ' 31)

בשבע בבוקר חודרות קרני האור הראשונות בין סדקי התריסים. הן מטילות מלבנים חמימים על זרועי, מסייעות לי לקום. הנשים השתתקו, ואת מקומן תפסו בסיים רמים. אלה לא טריקת דלתות, ולא רקיעות או חבטות. אלה צלילים במקצב חוזר. מוזיקה. אולי ראפ. כן, ראפ. הם חובטים כמו פעימות לב של ענק. הוא יודע שאני שומעת. אם הוא מגביר את הווליום זה בכוונה.

אל התזמורת מצטרפת הקיבה שלי, שְמורה לי לאכול. ובצדק, לא הכנסתי כלום לפה מאז אתמול בערב. אני מדליקה את נורת המטבחון ונאבקת לפתוח את דלת המקפיא, שנהייתה כבדה יותר. אני מניחה כמה בורקסים על המגש המקרקש תחת ידיי הרוטטות. אני מכוונת את התנור לשלושים דקות ונשענת על השיש. ראשי שמוט ודומם – אבל מפעם לפעם הוא קופץ לפי הבסיים.

ניחוח גבינה אפויה תולש אותי ממרחב הצללים ההוא, בגבול שבין שינה לערות. התנור נכבה מעצמו. אני מניחה את המגש החם על השיש, בזהירות, בכפפה, וטומנת במפית את אחד מהבורקסים. אותו אני שומרת לשכן. אם זה עבד על הנכדים זה יעבוד גם עליו.

גיליון 18

ספטמבר 2020, אלול ה'תש"ף

מתוך ריח ילדות שרון הופשטיין חזני (עמ' 48)

מָה אֶת יוֹדְעֵת עַל פֶּחַד מְמוֹת וְאַהֲבָה, שְׁאֵלָה.
(מְעוֹלָם לֹא יוֹדְעֵתִי פֶּחַד מְמוֹת וְאַהֲבָה. יֵשׁ בִּי פֶּחַד מְמוֹת וְאַהֲבָה.
אַהֲבָה הִיא מוֹת הִיא פֶּחַד. הַמּוֹת הוּא פֶּחַד הוּא אַהֲבָה)
הַשְּׁבֵתִי לֹא יוֹדְעֵת.

ק
ו
ל

ק
ו
ר
א

גיליון 18
ספטמבר 2020, אלול ה'תש"ף

חפשו את מיזמי מוטיב השונים גם ב:

יצירת קשר:

דואר אלקטרוני: info@motiv-magazine.co.il

וואטסאפ: 054-3371373

אתר אינטרנט: www.motiv-magazine.co.il